

[Statsministeren]

hvert fald hver million, her i folketinget. Derfor har jeg følt, at jeg som statsminister for en regering, der har påtaget sig at holde de offentlige udgifter nede, burde være særdeles mådeholden og ikke være den, der gik i spidsen med forslag om øgede udgifter på et område, hvor det i hvert fald ikke er absolut nødvendigt. Kommer der et andet slutresultat ud af det, bøjer jeg mig for, at det er folketingets flertal, som har ønsket det.

Marianne Bentsen-Pedersen (SF):

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at takke statsministeren. Det er så sjældent, jeg har mulighed for det, men på dette område vil jeg dog sige, at jeg synes, den åbenhed, statsministeren lægger for dagen, er prisværdig. Der er bare én ting: når statsministeren siger »den frie presses ligelige vilkår«, synes jeg, at man, hvis man ser på det udbud, der er af dagblade for øjeblikket, så kan blive lidt i tvivl om, hvor ligelige vilkår man i virkeligheden har. Der er dagblade, som har eksisteret gennem meget lang tid, og der er andre dagblade, som prøver at komme ind på markedet, om jeg så må sige, som prøver at få deres ytringer igennem til nogle læsere, som er interesseret i det.

Vi ved nok alle sammen, at det er meget svært for nye dagblade at komme igennem på markedet og at eksistere overhovedet. Vi har set mange eksempler på det de sidste år, og det er vel specielt disse dagblade, man kunne være interesseret i at hjælpe for netop at få det brede udbud af forskellige ytringer, som man dels kan komme af med, dels modtage. Derfor synes jeg, det er meget uheldigt med den sammensætning, pressestøtten har for øjeblikket, hvor det meget handler om de generelle indirekte tilskud, hvor man måske mere målrettet kunne anvende kronerne sådan, at de kom netop de spirer, som er rundt omkring, mere til gode.

Men jeg er da meget glad for, at udvalgsarbejdet nu må vise, hvad der kan blive flertal for, og at statsministeren også er indstillet på at være positiv over for, hvad der nu måtte komme ud af det.

Arne Jensen (S):

Jeg var specielt glad for statsministerens slutbemærkninger, hvor statsministeren siger: jeg bøjer mig for slutresultatet og det, et fler-

tal måtte komme frem til. Det er vi i socialdemokratiet ganske trygge ved, og vi har også her i dag konstateret, at ingen har undsagt den beretning, som vi i fællesskab lavede den 1. juni i år. Det lover alt i alt godt for det videre arbejde i udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 46:

Forslag til lov om margarine m.v.
(Fremsat 26/10 83)

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Svend Andersen (S):

Vi kan i socialdemokratiet være enige med landbrugsministeren i, at det er nødvendigt med en ny margarinelov. Den nuværende er jo helt fra 1937.

Det, der i første omgang, når man læser lovforslaget igennem, fanger opmærksomheden, er de mange bemyndigelser til ministeren. Når man ser de forskellige synspunkter i den gule margarinebetænkning, som vi i udvalget jo først har fået lejlighed til at se i går, er man klar over, at det ikke er ligegyldigt, hvordan ministeren bruger sine beføjelser.

Der må stilles øgede krav til deklARATION, der må stilles øgede krav til de ting, der skal være i det, der kaldes margarine. Skal saltindholdet opgives, eller må der i det hele taget være salt i? Ikke mindst en ting som vandindholdet bør efter vores opfattelse altid deklarerer.

Jeg har bemærket, at landbrugsministeren i sin fremsættelsestale siger, at der selvfølgelig-